

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell de lectors

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
<http://www.elpuntavui.cat>
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

De set en set

Imma Merino

Stone-Putin

Oliver Stone ha estat recentment a Barcelona, on ha recollit el Premi d'Honor Sant Jordi de Cinematografia, concedit per RNE, i ha presentat al BCN Film Festival el documental *JFK: Cas revisat*, amb el qual, trenta anys després de *JFK: Cas obert*, reprèn la investigació sobre l'assassinat de John Fitzgerald Kennedy per denunciar-ho com un cop d'estat perpetrat per la CIA. En aquesta visita, el director nord-americà ha declarat que als EUA no els importa gens Ucraïna, sinó continuar venent armes i, sigui amb el president que sigui, controlar i dominar el món tant com puguin. És fa difícil desmentir-lo. Tanmateix, la majoria de titulars han fet present que Stone ha dit que Putin no és ni un boig ni un criminal, sinó "un bon fill de Rússia que protegeix la seva població".

L'any 2017, Stone va entrevistar llargament Putin per a una "sèrie televisiva" de vuit hores de durada. De fet, com diu un meu amic asturià, més que una entrevista, li va fer un massatge. Mentre el director era a Barcelona, vaig visitar al CCCB l'exposició *La màscara no menteix mai*, que, simplificant-ho molt, fa un recorregut per l'ús polític de l'emmascamament, tan divers que més o menys comença amb el Ku-Klux-Klan i acaba amb Pussy Riot, que, originat en un grup *punk-rock* feminista, va convertir-se en un moviment anti Putin. A l'exposició s'hi mostra el vídeo d'una acció en què, en contra de les lleis homòfobes del govern rus, Pussy Riot penja banderes de l'arc de Sant Martí en edificis institucionals. Una activista declara: "Rússia no és només Putin, sinó també nosaltres, tots aquells que ell exclou." Però l'exclusió fa el seu treball i la majoria dels russos creuen (o això diuen) que Putin els protegeix.

EDITORIAL

Els maldecaps de la reincidència

La presència de lladres multi-reincidentes als carrers de les ciutats, i especialment a Barcelona, no és el problema de seguretat més greu que afronten els cossos policials, però sí que s'ha convertit en un dels que més maldecaps donen a totes les parts implicades en la lluita contra la delinqüència, atesa l'alarma social que genera. Per molts esforços que s'esmercin en la batalla contra aquest fenomen, sempre pesen més les dificultats que impedeixen trobar una solució, malgrat que no sigui definitiva. El Codi Penal, actualment, no castiga la repetició contínua dels delictes lleus, com ara els robatoris de mòbils o altres objectes personals, sobretot si es produeixen en un descuit de la víctima i no hi ha

rastre de violència. Tant els Mossos d'Esquadra com les policies locals intensifiquen esforços per detectar, perseguir i identificar aquesta tipologia de delinqüents, però, un cop han fet la feina que se'ls encarrega, xoquen de cara amb la crua realitat: la majoria tornen al carrer, malgrat que en molts casos acumulen desenes d'antecedents, perquè els jutges, amb la llei a la mà, no tenen alternativa. Aquest element, sumat a la saturació del sistema judicial, que retarda mesos el moment en què el lladre ha de passar comptes amb la justícia, complica encara més l'abordatge de la qüestió.

La lluita efectiva contra la multi-reincidència és complexa perquè hi

ha centenars de persones que han fet d'aquesta opció el seu 'modus vivendi', però urgeix amplificar la pressió per tal que el Codi Penal incorpori la repetició dels fets delictius com un agreujant i per tal que els tribunals no tombin cap iniciativa que vagi en aquesta línia. També s'endevina necessari obrir nous jutjats per atendre aquests delictes amb més celeritat i no renunciar mai a millorar la coordinació entre els diferents cossos de seguretat. En paral·lel, convindria fer una valoració acurada, cas per cas, per descartar que alguns d'aquests delinqüents s'hagin abonat al carrer perquè se senten expulsats d'una societat que mai els ha ofert una alternativa per poder assolir una vida més digna.

La foto

Acaba el Ramadà. L'oració del darrer divendres del Ramadà va reunir ahir milions de devots arreu del món. A Catalunya, la comunitat musulmana aplega més de mig milió de persones. ■ EFE

La frase del dia

Josep Maria Argimon

CONSELLER DE SALUT

“La pandèmia està donant una treva, però està aquí. És probable que hi hagi una setena onada”

Keep calm

Com pot l'Estat protegir la nació davant els efectes perjudicials dels llibres?, és una de les preguntes que es formula un dels personatges de la monumental *Nits de pesta* del premi Nobel de literatura Orhan Pamuk on fabula sobre una epidèmia de pesta en una illa imaginària i els efectes, també els polítics, que provoca el seu control. Explica Pamuk, que ha passat per Barcelona abans del xàfec de Sant Jordi d'aquest any, que va ser la pulsio autoritària que practiquen els últims governs turcs la que va fer que acabés d'escriure una història que fa anys que li ballava pel cap.

La capacitat narrativa de Pamuk posa nervioses les autoritats turques, que, a

El llatzeret

Xavier Graset

més de voler menystenir-lo pel premi, com va fer aquesta setmana la ministra Margarita Robles amb el *The New Yorker* i el *Catalangate*, ara li demanen fins a tres anys de presó pel que consideren insults al pare de la pàtria turca. Potser és la seva resposta a aquesta pregunta inicial i que hi ha al llibre. Les hores compartides llegint o parlant amb Pamuk són profitoses i gairebé per emmirallar-s'hi. Tant quan parla de quarantenes com pel naixement d'una nació. Ell diu que no cal que patim per aquestes amenaces, que ja té un bon advocat, i que justament el seu ressò internacional el protegeix. Ja és ben bé això, que la protecció o la comprensió vindran de fora. Que els altres sí que entendran les

injustícies i el trepig de drets fonamentals que practiquen governs com ara el turc o l'espanyol, en aquest cas de l'espionatge massiu ara i, en general, en la seva manera d'abordar el conflicte català.

Pegasus ens agermana. M'ha fet gràcia retrobar a *Nits de pesta* la menció lògica al llatzeret. Aquesta mena d'establiments que hi havia o bé a les entrades dels ports, o en illes o platges allunyades de les ciutats allà on feien quarantena les persones i les mercaderies que venien de països afectats per una epidèmia. A Salou encara en queden els murs, a tocar de la platja dels capellans. La solució no venia de fora, la solució era deixar el mal a fora i que no contagiés tothom.